

Evangelikus hírmondó

2022. – Karácsony

A Tési Evangelikus Egyházközség lapja

XX. évf. 4. szám

A bibliaolvasó Útmutató szentesti igéjével köszöntöm az Olvasókat:

*„Ma este megtudjátok, hogy eljön az Úr,
és megvált minket, reggelre meglátjátok dicsőségét!”
(2.Móz 16,6-7.)*

Sokfelé él még a szokás, hogy a templomi, vagy szabadtéri betlehemekbe csak szenteste napjának végén, éjfélkor helyezik el a kis Jézust szimbolizáló babát. Reggelre így mindenki láthatja a változást, és ünnepelheti a Megváltó születését.

A mi szemünk elé egészen más látvány szokott tárulni karácsony reggelén: használt csomagolóanyagok, leégett csillagszórók, üres

szaloncukorpapírok azt sejtetik, hogy már vége is az ünnepnek. Pedig a szenteste csak a bevezetés. Emberi ajándékokkal hangolódunk az ünnepre (csak a gyerekeknek mondjuk, hogy angyalok hozták). De a karácsony sokkal több, mint emberi ünneplés! Nem mi készítjük az ünnepet, és nem is mi adjuk a legnagyobb ajándékot. Isten ajándéka nem egy betlehemi kisdéd, akit jászolba fektettek, hanem Jézus, az Isten Fia, aki megváltásunkra érkezett a földi világra. Olyan örömhír ez, ami nem csak karácsony reggelén ragyog fel nekünk, hanem meghatározza egész életünket. Ha hisszük, azért. Ha pedig nem hisszük, akkor azért.

A fenti íge a pusztai vándorlás idejét hozza eléink, amikor Mózes népe először kapta meg reggelre kelve a mannákat, az „égből hullt kenyeret”. Ettől kezdve ez minden nap megadatott nekik, gyűjthettek belőle annyit, amennyire csak szükségük volt. Nem azt ünnepelték, hogy egyszer megajándékozta őket Isten ezzel a kenyérrel, hanem minden nap éltek belőle.

Erre adatik nekünk a karácsony öröme is. Nem azt ünnepeljük csupán, hogy azon az első karácsonyon emberi testbe öltözött az Isten, hanem minden nap újra ebből a szabadító szeretetből élünk, ezzel tápláljuk és erősítjük a lelkünket. Meríthetünk belőle annyit, amennyire csak szükségünk van! Amit Ő hozott nekünk, az elég egy életre! Egy örök életre!

dr Zsednai Józsefné

„Jézus, drága Üdvösségem,

Hadd legyen életem Csak tiéd egészen!

Szívem tőled el nem válik. Enyém vagy!

Elég vagy Nekem mindhalálíg!” (Ev.Ékv.162/4.)

„Ha megvalljuk bűneinket”

Nagy Frigyes időnként felkeresett egy-egy börtönt. Így történt, hogy egyszer a börtön udvarán összegyűlt foglyokat büntetésük oka felől kérdezte.

- Felség! Engem megrágalmaztak és igazságtalanul börtönöztek be – felelte az első. A második a bíróság igazságtalan ítéletét nevezte meg börtönbeli tartózkodása okául. A harmadiknál tragikus félreértés történt. Így ment végig a király a hosszú soron, és mindenki tudott valami mentséget. Végül elérkezett egy emberhez, aki mély szomorúsággal ismerte be:

- Felség! Én nagy bűnt követtem el, és megérdemlem a büntetésemet. Ekkor a király fennhangon így kiáltott:

- Mit keres maga, mint bűnös a csupa ártatlan ember között? Hagyja el gyorsan a börtönt! – így nyílt meg ennek az embernek a börtön ajtaja.

A Szentírás ezt mondja:

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő, hogy megbocsásson és megtisztítson minket minden gonoszástól.” (1 Jn 1:9)

Az a bűn is megbocsátható, amely a te életedet beárnyékolja. Valld meg azt az Úr Jézusnak, a világ Üdvözítőjének! Ő már vár rád. Meg akar bocsátani.

(E. Kunz: Mi a célod? III.)

A fehér ruha

Az orvos belépett a műtőbe. Igen nehéz operációt kellett végrehajtania. Egy hat év körüli kislányon, aki súlyos autóbaleset következtében komoly sérülést szenvedett. Az orvos remélte, hogy tud segíteni. Mikor a műtőasztalhoz lépett, ahol a kislány feküdt, a gyermek félelem nélkül ránézett az orvosra és így szólt:

- Ó, doktor úr, milyen szép szoba ez itt! Egészen olyan, mint a mennyben, mert minden hófehér. És doktor úr már viseli is a fehér ruhát.

Az orvos arcát forróság öntötte el, és gyorsan közbevágott:

- Igen, Évike, de most szépen el kell aludnod.
- Elaludjak? Ó, akkor először imádkozom!

Lehunyta a szemét, a kezét összekulcsolta, és elmondott egy rövid gyermekimádságot.

Aznap este az orvos szobájában ült. Fejét kezére támasztotta, és gondolataiba merült. Egyik barátja már egy idő óta figyelte.

- Mi van veled? Ébredj fel végre! Olyan levert vagy. Nem sikerült ma az operáció?
- Ó, dehogynem! – felelte az orvos. – Az operáció jól sikerült. A kicsi életben marad, és hamarosan ugrándozni fog. De – bocsáss meg! – olyan fáradt vagyok, le szeretnék feküdni.

Miután az orvos elbúcsúzott barátjától, bement hálószobájába, de késő éjszakáig ébren volt. Nem tudott aludni. Szüntelen a gyermek szavait hallotta: - Doktor úr már viseli is a fehér ruhát.

Sokminden eszébe jutott. Régen elmúlt napok emlékei, amikor mint kisfiú anyjától, és a gyermekórán az Úr Jézusról szóló történeteket hallott, és a Megváltónak az elveszett ember iránti nagy szeretetéről. A tékozló fiú történetére világosan emlékezett. Hirtelen felismerte magát Isten világosságában. Nem érdekelté már, hogy az emberek mit gondolnak Istenről, hanem ő kérdezte, hogy Isten mit gondol róla, hogy vélekedik felőle. Rádöbbsent, hogy elveszett.

De felismerte Isten szeretetét is. Micsoda szeretet! Odaadta egyszülött Fiát, nyomorúságba, halálba.

Az orvos letérdelt Isten színe előtt, beismerte vétkeit, élete egész bűnterhét, büszkeségét, önigazságát, és elfogadta az Úr Jézust Megváltójának és Urának.

Mikor a reggel felvirradt, az orvos tudta, hogy ő is megmentett ember, és valóban a fehér ruhát viseli – az isteni igazság fehér ruháját.

Pecznyík Pál: Mit hozott Jézus?

Szentkarácsony éjszakáján
mély sötétben aludt minden,
midőn Dávid városában
láthatóvá vált – az Isten.

Szent karácsony éjszakáján
mennyei fény gyúlt az égen,
betlehemi erdők, mezők
tündököltek égi fényben.

Szent karácsony éjszakáján
fény ruhájú angyalsereg
örömhírt hozott a földre,
hol sóhaj száll és könny pereg.

Szent karácsony éjszakája
bár ne lelne alva minket,
Isten ajándéka előtt
ne záránk be szíveinket!

Ő, a drága, égi Gyermeke
lenne szívünk legszebb éke,
s Benne minden, mit Atyánk ad:
öröm, szeretet és béke.

Ezt hozta ő ajándéku
világszerte minden népnek,
s örök üdvöt mindazoknak,
akik Benne hisznek, élnek.

AW (Aiden Wilson) Tozer keresztény lelkész, lelki tanácsadó és író volt. Manapság széles körben ismerik nagyszerű irodalmi műveiről. Azok az erőteljes AW Tozer-idézetek, amelyek ma népszerűek, nagyrészt annak a padláson eltöltött gyönyörű pillanatnak köszönhetőek, amikor Krisztust, mint Urat és Megváltóját elfogadta. Ez az egyszerű pillanat számtalan módon meghatározta életét és szolgálatát; így születtek meg azok a gondolkodásra serkentő AW Tozer-aforizmák, amelyeket alább is olvashatunk.

- ✿ "Addig nem tudhatjuk, kik vagyunk, mik vagyunk, amíg legalább valami keveset nem tudunk abból, hogy kicsoda Isten."
- ✿ "Minden ember ragaszkodjon az elhívásához, maradjon meg abban, amire elhívatott, és ugyanolyan szent lesz a munkája, mint egy lelkészé. Nem a munka természete határozza meg, hogy az szent vagy világi, hanem az indíték, amiért teszi."
- ✿ "Isten sosem használ addig magasztosan, míg meg nem próbál mélységesen."
- ✿ "Ami épp aközben jut eszünkbe, amikor Istenről gondolkodunk, az számunkra a legfontosabb dolog."
- ✿ "Önmagunk felfedezésének szabályai:
 - Mit akarunk a legjobban?
 - Mire gondolunk leggyakrabban?
 - Hogyan használjuk a pénzünket?
 - Mivel foglalkozunk szabadidőnkben?
 - Kiknek a társaságát szeretjük?
 - Kit és mit csodálunk?
 - Min nevetünk? "
- ✿ "Annak az oka, hogy sokan még mindig zaklatottak, még mindig keresnek, és még mindig alig-alig haladnak előre nem más, mint az a tény, hogy önmaguk határaihoz még nem jutottak el. Még mindig próbálnak parancsokat adni, és beavatkozni Isten bennük kibontakozó munkájába."
- ✿ "Azzal próbálkozni, hogy boldogok legyünk Isten jelenléte nélkül olyan, mintha napfény nélkül próbálnánk élvezni a ragyogó napsütést."
- ✿ "Isten soha nem siet. Nincsenek határidők, amelyek betartására törekednie kell. Ha csak ennyit tudunk, elég ahhoz, hogy elcsendesítsük a lelkünket, és megnyugtassuk az idegeinket."
- ✿ "Amire akkor gondolunk, amikor szabadon gondolkodhatunk, amit éppen akarunk – azok vagyunk, vagy hamarosan azzá válunk."
- ✿ "A világiasság, az anyagi világ szeretete, és a tárgyak állandó jelenléte kioltotta lelkünkben a fényt, és a zombik generációjává alakított."
- ✿ "Annak gyenge és halvány reménye, hogy Isten túl kedves ahhoz, hogy megbüntesse az istentelenekeket, milliók lelkiismeretének halálos ópiumává lett."

Mi újság van (egy)házunk táján?

Az elmúlt Hírmondó megjelenése óta két terület volt az, melyekkel kapcsolatban napi szinten intézkedni, gondolkodni kellett. Az első a templomfelújítás folyamata. Szeptember 5-én kezdődött el a belső felújítás, kezdetben lendületesen, látványosan haladt a munka. A vakolat leverése, illetve az elektromos vízszigetelés kiépítése a cég profiljához tartozik, így látszott, hogy szakértelemmel végzik a munkát. A szigetelés kiépítésén túli vakolást és belső festést a cég korábbi vezetője vállalta, aki a nyár folyamán elhunyt, ezért fia vette át az irányítást. Az első probléma akkor adódott, amikor a lélegző vakolat felvitelére már külső céget bíztak meg. A kivitelezőkről hamar kiderült, hogy nem állnak a szakma csúcsán. Egy-két hét tétovázás után a fővállalkozó kiadta útjukat, és egy másik alvállalkozót foglalkoztatott erre a munkára. A belső festésre szintén több heti alkudozás, árajánlatkérés után bízta meg a vakolást végző előbbi alvállalkozót. Így is voltak a munkavégzésben kisebb kihagyások, ez okozta azt, hogy a héten, december 22-én végeztek a belső felújítással, emiatt a templom nem áll készen arra, hogy Szenteste ott tartsuk az istentiszteletet. A hideg templomot minden nap hőlégbefúvóval fűtötték, így tudták biztosítani a festéshez szükséges hőmérsékletet.

A külső kivitelezővel október elején tudtunk szerződni. A november elején felállított állványról ez idő alatt a vakolatjavítást sikerült elvégezni. Itt is sajnos több hét ment el munkavégzés nélkül vagy a rossz idő vagy a vállalkozók más elfoglaltsága miatt. 2-3 naponta kaptuk az újabb ígéreteket a munka folytatására, de most, az újság szerkesztésének idején még sem a bádogozás sem a külső festés nem valósult meg még. A kivitelező a napokban érkező melegt tervezte kihasználni, reméljük, sikerrel.

Az egészben azon túl, hogy szerettük volna október végére befejezni a felújítást, az is szomorú, hogy a templompadok szeptember eleje óta az udvaron állnak. Nem érintkeznek ugyan közvetlenül a földdel, illetve fólia védi a beázástól, de a fagyos, csapadékos idő semmiképpen nem használ nekik. Most már vissza tudnánk vinni őket a templomba, de amíg a külső állványt el nem bontják, a középső támasztás miatt ez sajnos lehetetlen.

A felújításra szánt adományok beérkezésével (4.735.000 Ft) biztosítottá vált a fenti munkák anyagi fedezete. Hálásan köszönjük mindenkinek, aki kétkezi munkával, adományokkal, imádsággal támogatja a felújítás sikerét.

A másik kiemelkedő problémakör az energiakérdés volt. A parókia gázellátásáért az E-on felelős, az áramért a MVM. Az év elején a 35 000 Ft-os havi átalánydíjas gázszámla 70 majd 80 ezer forintra emelkedett. Az új szerződés szerint januártól 275 000 Ft-ot kell(ene) fizetnünk havonta. Az áramellátásunk havi 40 000 Ft-ba fog kerülni 2023-tól. Az idei évben a vendégforgalom miatt még nem okozott gondot a számlák fizetése. De az új árak teljesítéséhez nekünk is olyan mértékű áremelést kell bevezetnünk, amelyet nem valószínű, hogy a szállóvendégek megfizetnének. A másik lehetőség, hogy nem fogyasztunk gázt, és hogyha a sok levélváltás végén végre sikerül engedélyezni, hogy diktálás alapján fizethessünk, talán jelentősen csökkenthetjük a havi költségeinket. Mivel az épületben nincs állandó lakó, valamint bevétel is származik a hasznosításból, nem lehetünk egyetemes ügyfelek, versenypiaci szerződést köt velünk a szolgáltató. Nem elhanyagolható teher mindez a gyülekezeti költségvetésre.

Köszönjük az idei szezon fűnyíróinak: Bódai Sándor, Kövi Lajos, Patonai Zoltán, Stanka Erika, Nagy Roland, Kubik Zoltán, Barta Benedek, Diósi Kálmán, Mail József, Rotter László, Karker Norbert, Göncz László, Dávid Imre, Varga Lajos

Ünnepi alkalmaink:

- **December 24-én, szombaton este 18.00 órakor szentesti istentisztelet lesz a Faluház (régóta általános iskola) fűtött nagytermében**

Minden további alkalmat a gyülekezeti teremben tartunk:

- December 25-én, vasárnap, délután 14.00 órakor úrvacsorai istentisztelet
- December 26-án, hétfőn, délután 14.00 órakor istentisztelet
- December 31-én, szombaton 18.00 órakor óév esti istentisztelet
- Január 1-jén, vasárnap 14.00 órakor újévi istentisztelet úrvacsora vétellel

Minden kedves olvasónknak áldott, békés karácsonyt, és hitet gazdagító újesztendőt kívánunk!